

На підставі оцінки тенденцій економічного і соціального розвитку Херсонської області у 2018 році, визначено цілі та основні завдання на 2019 рік, сформовано прогнозні показники до 2021 року. В даний час реалізується Програма соціально-економічного та культурного розвитку Херсонської області на 2019 рік, яка включає обласні цільові програми, інвестиційні проекти, які є основою для формування та раціонального використання фінансових ресурсів відповідно до визначених завдань соціально-економічного розвитку області.

Література

1. Другий етап децентралізації в Україні на 2019-2021 роки [Електронний ресурс] / режим доступу: <https://decentralization.gov.ua/about>
2. Білорусов С.Г. Соціально-економічний розвиток у контексті діяльності об'єднаних територіальних громад Херсонської області // Формування ефективних механізмів державного управління та менеджменту в умовах сучасної економіки: теорія і практика: матеріали VI Міжнародної заочної науково-практичної конференції 30 листопада 2018 р. / за ред. В. М. Огаренка, О. В. Покатаєвої та ін. – Запоріжжя: КПУ, 2018. – С. 216-219.

Горбова Н.А.

к.п.н., доцент кафедри публічного управління,
адміністрування та права,

Чукіна К.Ю.

студентка 1 курсу
спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування»
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного
м. Мелітополь

СУЧАСНИЙ СТАН ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Питання децентралізації завжди належало до одних з основних питань щодо розвитку країни.

Кожна країна яка проводить політику децентралізації влади ставить на меті певні цілі і шляхи їх досягнення. Україна також запропонувала п'ять основних кроків (рис.1). Для того щоб ці кроки були успішно пройдені, має бути певна підтримка та забезпечення: організаційне, суспільне та законодавче.

Правова підтримка децентралізації полягає в прийнятті законодавчих актів які регулюють процеси фінансування та перерозподіл повноважень у різних сферах таких як: освіта, культура, соціальний захист населення, охорона здоров'я, охорона навколишнього середовища та інші суспільні послуги [4]. Аналізуючи нормативно-правову базу зазначаємо, що вже проведена кропітка

робота, а саме внесені зміни до Податкового кодексу, Бюджетного кодексу, діє Закон України «Про місцеві державні адміністрації», діють Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», Закон України «Про співробітництво територіальних громад», Закон України «Про ратифікацію Додаткового Протоколу до Європейської хартії місцевого самоврядування про право участі у справах органу місцевого самоврядування», Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг», Закон України «Про засади державної регіональної політики» і т. ін.

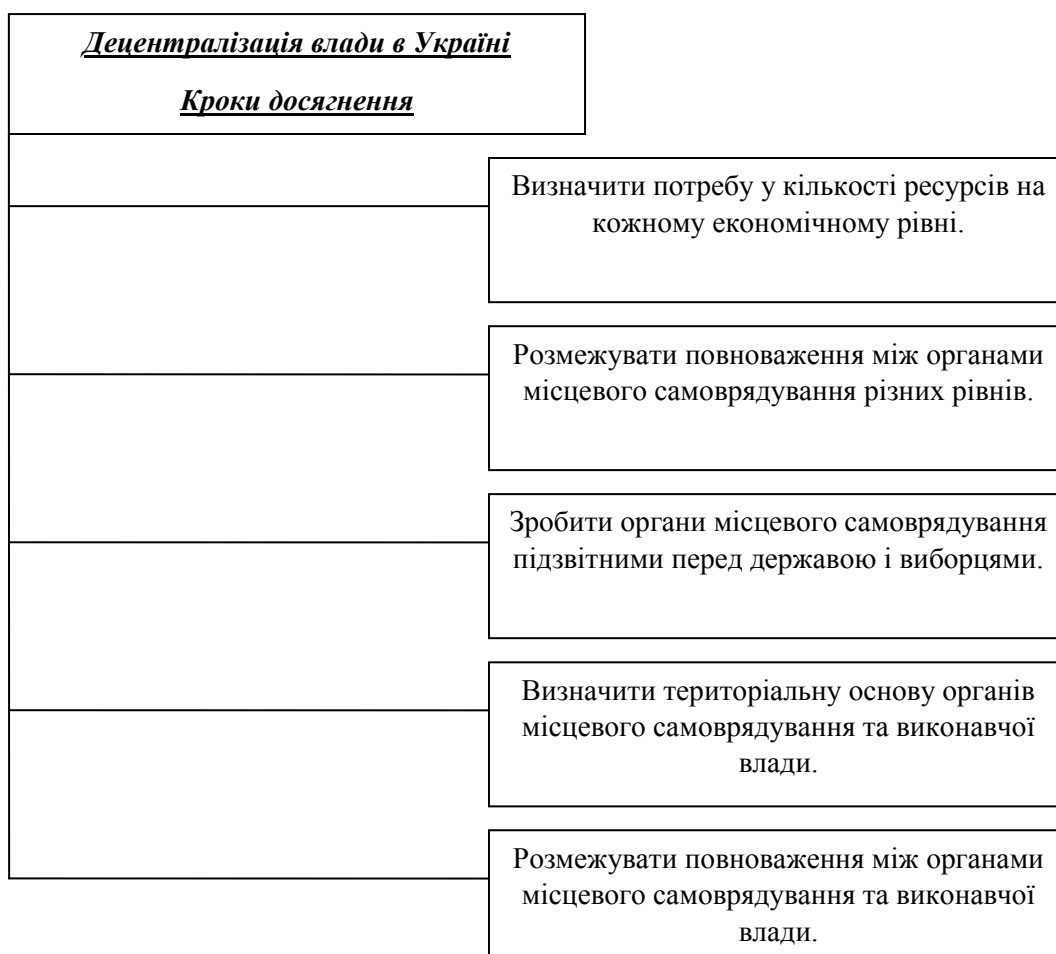

Рис.1. Основні кроки досягнення децентралізації [1]

Законодавчі зміни стосуються перерозподілу функцій за рівнями. Це складний і болючий процес, що супроводжується визначенням відповідного фінансування для реалізації закріплених за певним рівнем нових [5].

Основним здобутком децентралізації є створення спроможних територіальних громад. З метою їх створення прийнято Закон України «Про

добровільне об'єднання територіальних громад», Закон України «Про співробітництво територіальних громад» і видана Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Методики формування спроможних територіальних громад». Спроможні територіальні громади – територіальні громади, які в результаті добровільного об'єднання здатні самостійно або через відповідні органи місцевого самоврядування забезпечити належний рівень надання послуг, зокрема у сфері освіти, культури, охорони здоров'я, соціального захисту, житлово-комунального господарства, з урахуванням кадрових ресурсів, фінансового забезпечення та розвитку інфраструктури відповідної адміністративно-територіальної одиниці [2].

Держава здійснює фінансову підтримку добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст шляхом надання об'єднаній територіальній громаді коштів у вигляді субвенцій на формування відповідної інфраструктури згідно з планом соціально-економічного розвитку такої територіальної громади у разі, якщо її межі повністю відповідають межах, визначеним перспективним планом формування територій [3].

Проекти перспективних планів розробляються обласними державними адміністраціями та подаються до обласних рад.

Перспективні плани досі не реалізовані повною мірою через недотримання територіальних меж, що були визначені при підготовці проектів об'єднання. Розраховуючи на отримання фінансової підтримки, більша кількість громад, ніж планувалось, забажала стати центром об'єднаної територіальної громади. Невеликі заможні громади не хочуть об'єднуватись з іншими взагалі або проти об'єднання з менш заможними громадами. Деякі громади побоюються запропонованого об'єднання через можливість фінансування їх територій за залишковим принципом, якщо вони не будуть центром об'єднаної громади.

Отже, сьогодні Україна робить лише перші кроки на шляху до децентралізації і економічного зростання, внаслідок чого виникають порушення запланованих строків реалізації її етапів. Створюється необхідне законодавче забезпечення децентралізаційних заходів, яке є необхідною базою для ухвалення організаційних та соціально-економічних рішень. Проте виникають певні ускладнення спричинені повільним формуванням спроможних громад та змінами адміністративно-територіального устрою України через розмежування повноважень між органами держави та самоврядування, між рівнями самоврядування і територіальними органами виконавчої влади. Недостатня інформованість суспільства свідчить про наявність проблем в інформаційному забезпеченні процесу децентралізації. Велика кількість населення не знає і не усвідомлює суті децентралізації.

Але, не зважаючи на труднощі, слід зазначити, що децентралізація в Україні має певні зрушення, перші вдалі та невдалі приклади проведених змін, котрі мають створювати умови для вдалого соціально-економічного розвитку територій та спрямовуватися на підвищення рівня та якості життя населення, а також збільшення обсягу та якості суспільних послуг.

Література

1. П'ять кроків для проведення реформи [Електронний ресурс] // Децентралізація влади. – Режим доступу : http://decentralization.gov.ua/5_steps
2. Про затвердження Методики формування спроможних територіальних громад: постанова Кабінету Міністрів України № 214 від 08.04.2015 р. [Електронний ресурс] // Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/214-2015-%D0%BF>
3. Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» № 157-VIII від 05.02.2015 р. [Електронний ресурс] // Верховна Рада України. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/157-19>
4. Об'єднання громад [Електронний ресурс] // Децентралізація влади. – Режим доступу : <http://decentralization.gov.ua/region>
5. Mazey S. Developments at the French Meso: Modernizing the French State // The Rise of the Meso Government in Europe / Ed. by L. J. Sharpe. – London: SAGE, 2010. – 327 p.

Горбова Н.А.

к.п.н., доцент кафедри публічного управління,
адміністрування та права,

Щебликіна В.М.

студентка 1 курсу

спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування»

Таврійський державний агротехнологічний університет

імені Дмитра Моторного

м. Мелітополь

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Наразі Україна перебуває у доволі складному економічному положенні, що ставить перед нею цілу низку проблем та завдань. Одним із напрямків вирішення цих проблем є децентралізація влади, створення нових органів територіального управління.

Явище децентралізації вже доволі давно притаманне країнам Європи. Його появі сприяла низка чинників (рис.1).

Процес децентралізації потребує здійснення цілої низки послідовних дій – але останні аналізи законодавчої та нормативної бази з цього питання свідчать про ряд проблем. На нашу думку, основна причина невдач у цій сфері полягає у відсутності злагодженості під час впровадження реформ. Так, деякі законодавчі акти, що приймалися впродовж останніх років, не можуть бути узгоджені між собою. Наприклад, Закон України «Про засади державної регіональної політики» [2] говорить про те, що органи місцевого